

D E C I Z I E

cu privire la respingerea cererii de recurs declarată de executorul judecătoresc Coroleţcaia Lilia.

în cauza civilă, la demersul executorului judecătoresc Coroleţcaia Lilia, cu privire la aplicarea interdicţiei de a părăsi ţara faţă de debitorul Cosoi Ilie,

împotriva încheierii Judecătoriei Orhei, sediul Central din 30 iulie 2026.

(Dosarul nr.25r-119/2026
PIGD: 2-26096692-03-25r-12082026)

Prima instanţă: Judecătoria Orhei, sediul Central, judecător E. Ciubotaru

26 octombrie 2026, mun.Bălți

Textul corespunde originalul

Examinând în ordine de recurs, în lipsa părților, cererea de recurs declarată de executorul judecătoresc Coroleț caia Lilia.

Curtea de Apel Nord, în completul compus din:
Stanislav Grosu*, Președinte,*
Mariana Sajin,
Alina Țihonschi, *judecători*

C O N S T A T Ă :

ÎN FAPT:

1. La 30 iulie 2026, executorul judecătoresc Lilia Coroleț caia a depus demers privind aplicarea interdicției de a părăsi țara pe un termen de șase luni în privința debitorului Cosoi Ilie.

2. În motivarea demersului, executorul judecătoresc indică că deține următoarele proceduri de executare:

- documentul executoriu nr. MA106 802759 din 12 octombrie 2025 emis de Inspectoratul de poliție 2. Orhei, privind încasarea de la Cosoi Ilie în beneficiul statului a amenzii în mărime de 500,00 lei;
- documentul executoriu nr. MAI07 159148 din 14 august 2025 emis de Inspectoratul de poliție Orhei, privind încasarea de la Cosoi Ilie în beneficiul Statului a amenzii în sumă de 1.250,00 lei;
- documentul executoriu nr. MA106 428131 din 17 septembrie 2025 emis de Inspectoratul de poliție Anenii Noi privind încasarea de la Cosoi Ilie în beneficiul Statului a amenzii în sumă de 1.000,00 lei;
- documentul executoriu nr. DCA01 516601 din 04 decembrie 2024 emis de Inspectoratul de poliție Orhei, privind încasarea de la Cosoi Ilie în beneficiul Statului a amenzii în sumă de 750,00 lei;
- documentul executoriu nr. 4-5424 din 16 aprilie 2024 emis de Judecătoria Orhei, privind încasarea de la Cosoi Ilie în beneficiul Statului a amenzii în sumă de 3.000,00 lei;
- documentul executoriu nr. 4-54/2024 din 16 aprilie 2024 emis de Judecătoria Orhei sediul Central, privind încasarea de la Cosoi Ilie în beneficiul Statului datoriei în sumă de 2.100,00 lei.

3. Relevă că în vederea asigurării executării documentelor executorii menționate, au fost aplicate măsuri de asigurare. Concomitent, în privința debitorului au fost aplicate

restricții în conformitate cu imperativele legale, dar măsurile nu au determinat executarea efectivă a documentului executoriu.

4. Indică că până în prezent debitorul se eschivează intenționat de la executarea documentelor executorii, privind încasarea amenzilor în beneficiul statului, iar în urma măsurilor întreprinse de către executorul judecătoresc și reieșind din informațiile parvenite de la instituțiile deținătoare de registre de stat, s-a stabilit că debitorul Ilie Cosoi, nu deține mijloace bănești, bunuri care ar putea fi urmărite în contul stingerii datorii și nu este angajat în câmpul muncii.

5. De asemenea, susține că în procesul executării documentului executoriu s-a constatat că debitorul Ilie Cosoi, traversează regulat frontiera de stat, ultima fiind înregistrată la 24 martie 2026.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE:

6. Prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 30 iulie 2026, s-a respins ca neîntemeiat demersul executorului judecătoresc Coroleţcaia Lilia cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi ţara față de debitorul Cosoi Ilie (născut la *****, cod numeric personal *****, domiciliat în *****).

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS:

7. La data de 05 octombrie 2026, executorul judecătoresc Lilia Coroleţcaia a declarat recurs împotriva încheierii nominalizate, solicitând admiterea recursului, casarea integrală încheierii instanței de fond din 30 iulie 2026 cu emiterea unei noi soluții de admitere a demersului și dispunerea aplicării interdicției de a părăsi țara față de debitorul Cosoi Ilie pe un termen de șase luni.

TERMENUL DE DECLARARE A RECURSULUI:

8. În conformitate cu prevederile art.425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

9. Colegiul civil reține, că din lucrările dosarului rezultă că încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 30 iulie 2026 a fost expediată recurentei la 03 august 2026 (f.d.54).

10. Astfel, instanța conchide, că recursul declarat de executorul judecătoresc la 05 august 2026, este depus în interiorul termenului legal.

ARGUMENTELE ȘI SOLICITAREA RECURENTEI:

11. În motivarea recursului, recurenta consideră neîntemeiată motivarea instanței de fond potrivit căreia demersul nu poate fi admis din motiv că scrisoarea recomandată expediată debitorului a fost returnată cu mențiunea „Plecat”. În acest sens, invocă dispozițiile Codului de executare referitoare la comunicarea actelor de executare prin scrisoare recomandată, cu aviz de primire, la domiciliul oficial al debitorului, susținând că returnarea corespondenței cu mențiuni precum „expirat termenul de păstrare”, „lipsă domiciliu” sau „refuz de primire” nu ar trebui să împiedice desfășurarea procedurii de executare, în condițiile în care executorul judecătoresc a întreprins măsurile necesare pentru comunicarea actelor. Potrivit recurentei, pasivitatea debitorului ori eschivarea

acestuia de la recepționarea corespondenței nu trebuie să constituie un impediment pentru executarea unei hotărâri judecătorești definitive.

12. De asemenea, recurenta invocă interpretarea eronată de către instanța de fond a art.64 alin.(1) Cod de executare, prin confundarea obligațiilor patrimoniale cu cele personale, de natură nepatrimonială. Aceasta susține că instanța a respins demersul reținând că debitorul nu este obligat, în temeiul documentelor executorii, să îndeplinească prestații cu caracter personal, precum efectuarea unor munci, prestarea unor servicii sau formularea unor dezmințiri, și a concluzionat, în mod greșit, că prezența acestuia nu este necesară pentru executarea eficientă a unor creanțe cu caracter patrimonial.

13. În opinia recurentei, un asemenea raționament golește de conținut și limitează în mod nejustificat aplicarea art.64 Cod de executare, în condițiile în care majoritatea documentelor executorii vizează încasarea unor sume de bani, respectiv executarea unor obligații patrimoniale. Aceasta subliniază că, potrivit normei legale menționate, interdicția de a părăsi țara poate fi aplicată atunci când prezența debitorului este necesară pentru executarea eficientă a documentului executoriu, iar, în materia obligațiilor patrimoniale, prezența acestuia este necesară pentru realizarea eficientă a actelor de executare.

14. Totodată, recurenta susține că instanța de fond nu a apreciat în mod corespunzător epuizarea prealabilă a măsurilor de asigurare patrimonială și rolul activ al executorului judecătoresc, prin prisma art.8 din Legea nr.113/2010. Deși instanța a reținut că interdicția de a părăsi țara constituie o măsură excepțională, care poate fi aplicată doar în ultimă instanță, după constatarea ineficienței și epuizarea celorlalte măsuri de asigurare, recurenta afirmă că, în speță, a respectat principiul subsidiarității și cerințele art.64 alin.(1) Cod de executare.

15. În susținerea acestei poziții, recurenta invocă, pluralitatea procedurilor de executare și comportamentul debitorului, care acumulează în mod repetat datorii față de bugetul de stat. Astfel, acesta figurează în șase proceduri de executare distincte, având ca obiect încasarea unor amenzi neachitate, aplicate prin acte emise de Inspectoratul de Poliție Orhei, Inspectoratul de Poliție Anenii Noi și instanța de judecată în perioada anilor 2024–2025. Potrivit recurentei, instanța de fond nu a evaluat cumulativ aceste circumstanțe și nu a acordat importanța cuvenită conduitei debitorului în cadrul procedurilor de executare.

16. Recurenta menționează că avizul poștal din 19 iunie 2026 a fost returnat cu mențiunea „nu locuiește pe adresa indicată”, împrejurare care, în opinia sa, nu denotă lipsa de diligență a executorului judecătoresc, ci relevă nerespectarea de către debitor a obligației de a declara și menține date actualizate privind domiciliul său. Recurenta apreciază că acest comportament constituie o formă de eschivare de la executarea obligațiilor stabilite prin documentele executorii.

17. Invocă împrejurarea că, deși debitorul figurează oficial ca neangajat și nu deține bunuri înregistrate în registrele de publicitate corespunzătoare, acesta traversează în mod regulat frontiera de stat, ultima ieșire fiind înregistrată la 24 martie 2026. În opinia recurentei, mobilitatea externă periodică a debitorului poate indica existența unor surse de venit nedeclarate, din care ar putea fi achitate datoriile, iar părăsirea teritoriului

Republicii Moldova ar putea face imposibilă sau ar îngreuna în mod considerabil aplicarea ulterioară a măsurilor de executare silită.

18. În ceea ce privește proporționalitatea ingerinței în dreptul la libera circulație, recurenta consideră că aplicarea temporară a interdicției de a părăsi țara este justificată în raport cu art 27 din Constituția Republicii Moldova și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Aceasta susține că măsura solicitată este necesară în vederea asigurării executării documentelor executorii, în condițiile în care celelalte măsuri de asigurare patrimonială au fost întreprinse fără rezultat, iar conduita debitorului, caracterizată prin neexecutarea obligațiilor și lipsa de cooperare în cadrul procedurilor de executare, ar fi determinat eșecul acestora.

19. În concluzie, recurenta apreciază că încheierea instanței de fond este neîntemeiată și ilegală, întrucât nu au fost evaluate în ansamblu circumstanțele cauzei, măsurile de executare întreprinse, pluralitatea obligațiilor neachitate și comportamentul debitorului, solicitând admiterea recursului și aplicarea în privința acestuia a interdicției de a părăsi țara pentru un termen de șase luni.

APRECIEREA INSTANȚEI:

20. Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de recurentă şi a materialelor din dosar, Colegiul civil conchide, că recursul urmează a fi respins, iar încheierea instanței de fond menținută, reieșind din considerentele ce succed.

21. Conform art.424 alin.(1) Cod de procedură civilă, curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

22. În condițiile art.426 alin.(2) Cod de procedura civilă, recursul se depune la instanța a cărei încheiere se atacă. (3) Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

23. În conformitate cu art.427 lit.a) Cod de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.

24. Potrivit art.1 alin.(1) Cod de executare, procedura de executare are sarcina de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, în modul stabilit de lege.

25. Conform art.2 Cod de executare, executorul judecătoresc asigură executarea silită a documentelor executorii în strictă conformitate cu prezentul cod şi cu alte acte normative.

26. Actele cauzei atestă că, în procedura de executare a executorului judecătoresc, Coroleţcaia Lilia se află:

- documentul executoriu nr. MAI07 159148 din 14 august 2025 emis de Inspectoratul de poliție Orhei, privind încasarea de la Cosoi Ilie în beneficiul Statului a amenzii în sumă de 1.250,00 lei;

- documentul executoriu nr. MA106 802759 din 12 octombrie 2025 emis de Inspectoratul de poliție 2. Orhei, privind încasarea de la Cosoi Ilie în beneficiul statului a amenzii în mărime de 500,00 lei;
- documentul executoriu nr. MA106 428131 din 17 septembrie 2025 emis de Inspectoratul de poliție Anenii Noi privind încasarea de la Cosoi Ilie în beneficiul Statului a amenzii în sumă de 1.000,00 lei;
- documentul executoriu nr. DCA01 516601 din 04 decembrie 2024 emis de Inspectoratul de poliție Orhei, privind încasarea de la Cosoi Ilie în beneficiul Statului a amenzii în sumă de 750,00 lei;
- documentul executoriu nr. 4-5424 din 16 aprilie 2024 emis de Judecătoria Orhei, privind încasarea de la Cosoi Ilie în beneficiul Statului a amenzii în sumă de 3.000,00 lei;
- documentul executoriu nr. 4-54/2024 din 16 aprilie 2024 emis de Judecătoria Orhei sediul Central, privind încasarea de la Cosoi Ilie în beneficiul Statului datoriei în sumă de 2.100,00 lei.

27. Prin încheierile din 08 mai 2024, 24 mai 2024, 29 ianuarie 2025, 10 decembrie 2025, 11 decembrie 2025 și 20 ianuarie 2026, executorul judecătoresc Coroleţcaia Lilia a primit spre executare documentele executorii nominalizate și a intentat procedurile de executare corespunzătoare (f.d.10 verso; 21 verso; 31; 36 verso; 42; 48 verso).

28. În cadrul procedurii de executare, prin încheierile 14 mai 2024; 24 mai 2024; 29 ianuarie 2025; 10 decembrie 2025; 11 decembrie 2025; 20 ianuarie 2026, executorul judecătoresc Coroleţcaia Lilia a aplicat sechestru asupra bunurilor mobile și imobile, precum și asupra mijloacelor bănești ale debitorului Cosoi Ilie (f.d.9; 20; 29; 34; 40; 46).

29. De asemenea, prin încheierile din 14 mai 2024, 24 mai 2024, 29 ianuarie 2025, 10 decembrie 2025, 11 decembrie 2025 și 20 ianuarie 2026, executorul judecătoresc Coroleţcaia Lilia a dispus aplicarea interdicțiilor și indisponibilizarea sumelor bănești urmărite (f.d.8; 19; 30; 35; 41; 47).

30. La 30 iulie 2026, executorul judecătoresc Lilia Coroleţcaia a depus demers privind aplicarea interdicției de a părăsi țara pe un termen de șase luni în privința debitorului Cosoi Ilie.

31. Prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 30 iulie 2026, s-a respins ca neîntemeiat demersul executorului judecătoresc Coroleţcaia Lilia cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi ţara față de debitorul Cosoi Ilie (născut la *****, cod numeric personal *****, domiciliat în *****).

32. Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, executorul judecătoresc Coroleţcaia Lilia a contestat-o cu recurs.

33. Potrivit art.21 alin.(1) Cod de executare, executorul judecătoresc este unica persoană autorizată să efectueze executarea silită a documentelor executorii.

34. În conformitate cu art.22 alin.(1) lit.x) Cod de executare, executorul judecătoresc este în drept să solicite instanţei judecătoreşti, la cererea creditorului, aplicarea faţă de debitor a interdicţiei de a părăsi ţara în cazul în care plecarea acestuia ar face imposibilă sau dificilă executarea hotărârii judecătoreşti.

35. Potrivit art.60 alin.(1) Cod de executare, procedura de executare se intentează la cererea creditorului urmăritor sau, în cazurile prevăzute de prezentul cod, la demersul instanţei de judecată, cu prezentarea documentului executoriu spre executare.

36. În conformitate cu art.64 alin.(1) Cod de executare, interdicţia de a părăsi ţara în cel mult 6 luni se aplică de către judecător, la demersul executorului judecătoresc, doar atunci cînd prezenţa debitorului este necesară pentru executarea eficientă a documentului executoriu şi doar după luarea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu, cu obligarea executorului judecătoresc de a efectua periodic un control privind necesitatea menţinerii acestei interdicţii. Încheierea instanţei de judecată se execută imediat, însă poate fi atacată cu recurs. Demersul executorului judecătoresc privind interdicţia de a părăsi ţara se examinează pe baza materialelor anexate la demers, fără participarea părţilor. Instanţa care examinează demersul poate dispune citarea participanţilor la proces şi a executorului judecătoresc pentru a se pronunţa cu privire la temeiurile invocate în demers.

37. În așa mod, interdicția de a părăsi țara reprezintă o măsură de asigurare în procedura de executare și trebuie aplicată doar în cazurile strict prevăzute de lege și când aceasta constituie o măsură necesară într-o societate democratică pentru securitatea națională, siguranța publică, menținerea ordinii publice, prevenirea faptelor penale, protecția sănătății sau a moralei, ori pentru protejarea drepturilor și libertăților altora.

38. În conformitate cu prevederile art.27 din Constituţie, dreptul la libera circulaţie în ţară este garantat. Oricărui cetăţean al Republicii Moldova îi este asigurat dreptul de a-şi stabili domiciliul sau reşedinţa în orice localitate din ţară, de a ieşi, de a emigra şi de a reveni în ţară.

39. Colegiul Civil ține să remarce că dreptul la libera circulaţie este protejat, de asemenea, de art.2 din Protocolul nr.4 la Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, art.12 din Pactul internaţional cu privire la drepturile civile şi politice și de prevederile art.13 alin.(2) din Declaraţia Universală a Drepturilor Omului.

40. Potrivit art.54 din Constituție, exercițiul drepturilor şi libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internaţional şi sunt necesare în interesele securităţii naţionale, integrităţii teritoriale, bunăstării economice a ţării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă şi infracţiunilor, protejării drepturilor, libertăţilor şi demnităţii altor persoane, împiedicării divulgării informaţiilor confidenţiale sau garantării autorităţii şi imparţialităţii justiţiei.

41. Articolul 2 alin.(3) din Protocolul nr.4 la Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale de asemenea stabilește că, exercitarea dreptului la libera circulaţie nu poate face obiectul altor restrângeri decât al celor care, prevăzute de lege, constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea naţională, siguranţa publică, menţinerea ordinii publice, prevenirea faptelor penale, protecţia sănătăţii sau a moralei, ori pentru protejarea drepturilor şi libertăţilor altora.

42. Raportând normele legale enunțate la circumstanțele de fapt ale cauzei, Colegiul civil constată că prima instanță a respins întemeiat demersul executorului judecătoresc Lilia Coroleţcaia privind aplicarea, pentru un termen de șase luni, a interdicției de a părăsi țara în privința debitorului Cosoi Ilie. Această concluzie se impune întrucât, deși executorul judecătoresc a invocat existența mai multor proceduri de executare și aplicarea unor măsuri de asigurare, materialele prezentate nu demonstrează întrunirea condițiilor legale necesare pentru restrângerea dreptului debitorului la libera circulație.

43. În acest sens, Colegiul civil reține că, în procedura de executare a executorului judecătoresc Lilia Coroleţcaia se află șase documente executorii, având ca obiect încasarea de la Cosoi Ilie, în beneficiul statului, a unor amenzi și datorii în sumă totală de 8.600,00 lei. Pentru asigurarea executării acestora, executorul judecătoresc a emis încheieri privind intentarea procedurilor de executare, aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile, precum și asupra mijloacelor bănești ale debitorului, dispunând totodată aplicarea unor interdicții și indisponibilizarea sumelor bănești supuse urmăririi.

44. Cu toate acestea, Colegiul civil subliniază că simpla existență a mai multor proceduri de executare, precum și emiterea unor încheieri privind aplicarea măsurilor de asigurare nu sunt suficiente, prin ele însele, pentru a justifica aplicarea interdicției de a părăsi țara. Or, în sensul art.64 alin.(1) Cod de executare, această măsură presupune întrunirea cumulativă a două condiții esențiale: întreprinderea prealabilă a măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu și necesitatea efectivă a prezenței debitorului pentru executarea eficientă a acestuia.

45. Prin urmare, pentru a dispune restrângerea dreptului la libera circulație, nu este suficientă constatarea faptului că obligațiile stabilite prin documentele executorii nu au fost executate sau că măsurile de asigurare dispuse nu au condus la recuperarea sumelor datorate. Este necesar ca executorul judecătoresc să prezinte date obiective din care să rezulte atât caracterul insuficient al măsurilor întreprinse, cât și legătura concretă dintre prezența debitorului pe teritoriul Republicii Moldova și posibilitatea realizării efective a executării silite.

46. În speță, Colegiul civil observă că, deși la dosar au fost anexate documentele executorii și încheierile emise în cadrul procedurilor de executare, nu au fost prezentate probe suficiente care să confirme desfășurarea efectivă a unor acțiuni de executare suplimentare și rezultatele concrete ale acestora. În particular, materialele cauzei nu conțin dovezi concludente privind comunicarea către debitor a încheierilor de intentare a procedurilor de executare și a celor prin care au fost dispuse măsurile de asigurare, precum nici dovezi care să confirme că acesta a fost informat efectiv despre obligațiile ce îi revin în cadrul procedurilor respective.

47. Colegiul civil nu contestă faptul că emiterea încheierilor de intentare a procedurilor de executare și dispunerea măsurilor de asigurare constituie acte procedurale relevante pentru desfășurarea executării silite. Totuși, emiterea unor asemenea acte nu echivalează, în mod automat, cu demonstrarea întreprinderii tuturor măsurilor necesare pentru executarea documentelor executorii. În lipsa dovezilor privind comunicarea actelor către debitor și a informațiilor concrete despre acțiunile ulterioare întreprinse de

executorul judecătoresc, nu poate fi stabilit cu certitudine în ce măsură debitorul a cunoscut existența procedurilor de executare, măsurile dispuse în privința sa și necesitatea de a coopera cu organul de executare.

48. Totodată, Colegiul civil reține că recurenta a susținut că debitorul nu deține mijloace bănești sau bunuri susceptibile de urmărire silită și nu este angajat în câmpul muncii. Cu toate acestea, asemenea afirmații, pentru a putea fundamenta aplicarea unei măsuri restrictive, trebuie confirmate prin probe pertinente și concludente, din care să rezulte atât verificările efectuate, cât și rezultatele acestora. Or, simpla invocare a lipsei bunurilor și a veniturilor urmăribile nu poate substitui obligația executorului judecătoresc de a demonstra că a întreprins, în mod efectiv și diligent, acțiunile necesare pentru identificarea surselor din care ar putea fi recuperate creanțele.

49. În aceeași ordine de idei, Colegiul civil subliniază că neexecutarea obligațiilor pecuniare nu poate fi echivalată, în mod automat, cu eschivarea intenționată a debitorului de la executarea documentelor executorii. Pentru a reține o asemenea conduită, este necesară existența unor împrejurări obiective care să demonstreze că debitorul cunoaște obligațiile ce îi revin, dar întreprinde acțiuni concrete pentru a evita executarea acestora. În circumstanțele prezentei cauze, în lipsa dovezilor privind comunicarea actelor de executare și a altor elemente care să confirme refuzul debitorului de a coopera cu executorul judecătoresc, concluzia privind eschivarea intenționată a acestuia nu poate fi dedusă exclusiv din faptul că datoriile nu au fost achitate.

50. În ceea ce privește argumentul recurentei referitor la traversarea frontierei de stat de către debitorul Cosoi Ilie, Colegiul civil constată că, potrivit informațiilor invocate, acesta a părăsit teritoriul Republicii Moldova la 15 martie 2026 și a revenit în țară la 24 martie 2026. Prin urmare, datele respective atestă o deplasare temporară în afara țării, urmată de revenirea debitorului pe teritoriul Republicii Moldova.

51. Colegiul civil apreciază că simplul fapt al traversării frontierei de stat nu constituie, prin el însuși, o dovadă a intenției debitorului de a se sustrage de la executarea obligațiilor stabilite prin documentele executorii. Dimpotrivă, informațiile prezentate confirmă că, după plecarea din țară la 15 martie 2026, Cosoi Ilie a revenit la 24 martie 2026. În lipsa unor probe suplimentare care să indice că deplasarea a avut drept scop evitarea executării silite sau că există un risc real ca debitorul să părăsească țara pentru a se sustrage obligațiilor sale, împrejurarea respectivă nu poate fundamenta, în mod independent, aplicarea interdicției solicitate.

52. De asemenea, recurenta nu a demonstrat că, în urma plecării debitorului din țară, au fost împiedicate sau îngreunate în mod concret anumite acțiuni de executare ori că prezența acestuia pe teritoriul Republicii Moldova ar permite realizarea unor acte de executare care nu pot fi efectuate prin alte mijloace prevăzute de lege. Or, pentru aplicarea art.64 alin.(1) Cod de executare, nu este suficientă invocarea posibilității abstracte ca debitorul să părăsească din nou țara, fiind necesară demonstrarea unei legături reale între absența acestuia și riscul compromiterii executării documentelor executorii.

53. Mai mult, Colegiul civil constată că recurenta nu a individualizat acțiunile de executare pentru a căror realizare ar fi indispensabilă prezența personală a debitorului

Cosoi Ilie. Deși a invocat lipsa mijloacelor bănești, inexistența bunurilor urmăribile și neexecutarea obligațiilor pecuniare, nu a explicat în ce mod concret prezența debitorului ar contribui la identificarea bunurilor sau veniturilor, la stabilirea surselor de venit ori la realizarea altor acțiuni necesare recuperării creanțelor. În consecință, necesitatea aplicării interdicției de a părăsi țara nu rezultă din circumstanțe concrete și demonstrate, ci se întemeiază, în principal, pe presupunerea că restrângerea libertății de circulație ar putea determina debitorul să își execute obligațiile.

54. Colegiul civil reține că rolul executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare nu se limitează la emiterea documentelor procedurale și dispunerea măsurilor de asigurare, ci presupune întreprinderea acțiunilor prevăzute de lege în vederea realizării efective a creanței. În acest sens, aplicarea unei măsuri restrictive suplimentare nu poate suplini lipsa dovezilor privind desfășurarea efectivă a procedurii de executare și nici nu poate fi dispusă exclusiv în considerarea faptului că măsurile deja ordonate nu au condus la stingerea datoriei.

55. Totodată, Colegiul civil precizează că lipsa dovezilor privind comunicarea încheierilor către debitor nu înseamnă că informarea acestuia nu poate fi realizată prin alte modalități prevăzute de lege. Cu toate acestea, în circumstanțele prezentei cauze, această lacună probatorie nu permite stabilirea cu certitudine a faptului că debitorul a cunoscut măsurile dispuse în cadrul procedurilor de executare și că, în pofida informării corespunzătoare, a refuzat să coopereze cu executorul judecătoresc. Prin urmare, nu poate fi reținută existența unei conduite intenționate de sustragere de la executare exclusiv în baza neexecutării obligațiilor pecuniare și a informațiilor privind traversarea frontierei de stat.

56. În ceea ce privește pluralitatea documentelor executorii aflate în procedura de executare, Colegiul civil nu neagă obligația debitorului de a executa integral obligațiile stabilite prin acestea și nici dreptul creditorului de a obține realizarea efectivă a creanțelor. Totuși, existența a șase proceduri de executare, având ca obiect încasarea unor amenzi și datorii în sumă totală de 8.600,00 lei, nu constituie, prin ea însăși, un temei suficient pentru restrângerea dreptului la libera circulație. Numărul documentelor executorii și caracterul neachitat al obligațiilor trebuie examinate în coroborare cu celelalte circumstanțe ale cauzei și cu probele care demonstrează necesitatea concretă a măsurii solicitate.

57. Or, potrivit principiilor legalității, necesității și proporționalității, restrângerea unui drept fundamental trebuie să reprezinte o măsură adecvată scopului urmărit și justificată de circumstanțele concrete ale cauzei. În speță, deși executarea documentelor executorii și protejarea intereselor creditorului reprezintă scopuri legitime, recurenta nu a demonstrat că aplicarea interdicției de a părăsi țara ar contribui în mod efectiv la recuperarea sumelor datorate și nici că această măsură este indispensabilă pentru desfășurarea eficientă a procedurii de executare.

58. Colegiul civil subliniază că interdicția de a părăsi țara nu poate fi aplicată ca o consecință automată a neexecutării unei obligații pecuniare și nici ca un mijloc general de constrângere a debitorului să își achite datoriile. O asemenea măsură presupune demonstrarea necesității prezenței debitorului pentru realizarea efectivă a documentului

executoriu, iar această condiție nu poate fi înlocuită prin simpla invocare a lipsei bunurilor urmăribile, a dificultăților întâmpinate în procedura de executare ori a posibilității ca debitorul să părăsească din nou teritoriul Republicii Moldova.

59. În consecință, Colegiul civil constată că argumentele invocate de recurenta Lilia Corolețcaia nu sunt susținute de probe suficiente pentru a demonstra întrunirea condițiilor prevăzute de art.64 alin.(1) Cod de executare. În particular, nu a fost demonstrată necesitatea efectivă a prezenței debitorului Cosoi Ilie pentru realizarea unor acte concrete de executare, nu au fost prezentate dovezi suficiente privind comunicarea încheierilor emise în cadrul procedurilor de executare și nici nu s-a stabilit că plecarea debitorului din țară ar face imposibilă sau ar îngreuna în mod real executarea documentelor executorii.

60. Prin urmare, Colegiul civil ajunge la concluzia că prima instanță a respins întemeiat demersul executorului judecătoresc Lilia Corolețcaia, nefiind întrunite condițiile legale pentru aplicarea, în privința debitorului Cosoi Ilie, a interdicției de a părăsi țara pentru un termen de șase luni. Argumentele invocate în recurs nu răstoarnă concluziile instanței de fond și nu justifică casarea încheierii contestate.

61. În aceste circumstanțe, Colegiul civil consideră necesar să respingă recursul declarat de executorul judecătoresc Lilia Corolețcaia și să mențină încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Central, din 30 iulie 2026, fără modificări.

62. Conducându-se de prevederile art.427 lit.a) Cod de procedură civilă, completul de judecată al Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord, -

CU UNANIMITATE DE VOTURI,

D E C I D E :

Se respinge cererea de recurs declarată de executorul judecătoresc Lilia Corolețcaia.

Se menține încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 30 iulie 2026, în cauza civilă, la demersul executorului judecătoresc Corolețcaia Lilia, cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi țara față de debitorul Cosoi Ilie.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului, judecător Stanislav Grosu

Judecători Mariana Sajin

Alina Țihonschi